

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

ÎNCĂ O POVESTIRE DESPRE UN BEȚIV (II)

A răspuns sincer : „Ori de câte ori mă gândesc la Hristos, îmi vine să plâng. Isus este Mântuitorul lumii ; dar pe mine nu mă poate mântui ; căci pe mine m-a legat în lanțuri diavolul beției și cu siguranță mă va duce în iad.

Mi-e imposibil să scap de vinul ars. De câte ori nu l-am chemat pe Mântuitorul în ajutor !

Întotdeauna zadarnic. De o sută de ori am făcut juruințe solemne și chiar am luat Cina pe baza aceasta.

De fiecare dată mi-am încălcat juruințele. De câte ori n-am blestemat stropul de coniac pe care l-aș mai bea, dar tot de atâtea ori mi-am băut blestemul.

Nici nu pot să vă povestesc tot ce am făcut ca să scap de povara aceasta. Totul a fost zadarnic.

O vreme m-am abținut, dar apoi am decăzut iar în păcatele mele.

Aș vrea așa de mult să fiu eliberat, chiar dacă m-ar costa viața.

Dar toate rugăciunile și angajamentele, toată lupta au fost pentru mine degeaba, pentru că Domnul Isus m-a respins.”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Aici l-am întrerupt din discursul lui însoțit de lacrimi.

„Prietene, păziți-vă limba și nu mi-L faceți mincinos pe Domnul Isus, care a spus : „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” – Mai degrabă dispar cerurile și pământul, decât să poată greși Cuvântul Său.

Dacă vi se pare mai important să muriți decât să mai slujiți diavolului coniacului, să cerem acum, imediat ajutorul Domnului, pe care nu-l va refuza, dacă vede o dorință sinceră în inimă, care dumneavoastră trebuie să vă fi lipsit până acum.” –

N-ar fi fost bine să cad în genunchi împreună cu primul bețiv ieșit în cale; ar fi însemnat, la propriu, să arunc mărgăritarele la porci.

Dar bărbatul m-a rugat cu atâta bună-credință și era așa de preocupat să fie salvat și să se termine odată, că nu am putut altfel.

Am îngenuncheat împreună cu el și m-am rugat mult timp; nu, m-am luptat și iar m-am luptat cu Domnul pentru acest suflet ... [Continuarea în numărul viitor !
Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? I O culegere de povestiri din viață I Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt I Editura : Frații Doenges din Dillenburg I Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 497 I 18 MAI 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă fața cu bucurie și-i dă înapoi nevinovăția”
[IOV 33 : 26]

- Editorial
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- Încă o povestire despre un bețiv

Editorial. Tirul, cetatea de pe insulă (I)

„Te voi face o stâncă goală ; vei fi ca un loc în mare, unde se vor întinde mreji de prins pești ; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.” (Ezechiel 26 : 14, textual)

Acest cuvânt al proorocului Ezechiel a fost vestit în Babilon cam în anul 595 înaintea nașterii Domnului.

A fost rostit asupra cetății Tir, cea mai vestită dintre cetățile maritime de pe coasta feniciană, centrul și apogeul comerțului pe toată Marea Mediterană.

De atunci au trecut 2.500 de ani. Cum era pe atunci în Tir ? Cetatea consta în Tirul vechi, situat pe coastă și din Tirul nou, situat pe o insulă stâncoasă din apropiere.

Aici se puteau vedea minuni ale artei construcțiilor. Cetatea de pe insulă era întărită de jur-împrejur cu un zid înalt de 50 de metri.

Deci acest zid era așa de înalt ca un turn de biserică și așa de gros, încât în temeliiile lui erau zidite vestite temple cu săli largi.

Comerțul maritim al Tirului mergea până în Anglia și până pe coasta Mării Baltice și până în vestul Africii.

Acestui trafic de corăbii i se alăturau șirurile de caravane, astfel încât legăturile lor regulate se întindeau prin Egipt până în Nubia, prin Damasc până în Babilon și până la extremitatea de sud a Arabiei.

Existau case de comerț ale Tirului atât în capitala Egiptului, Memphis, cât și în Ninive.

Înainte de toate înflorea comerțul cu sclavi și sclave din toate colțurile lumii. Dar și cai și catări, oi grase și berbeci, fildeși de elefant și lemn de abanos, cereale, miere, ulei, vin, toate soiurile de mirodenii și balsam constituiau marfa.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Hainele pestrițe, luxoasele pături brodate pentru înhamatul cailor și mantiile de purpură albastră erau vestite, căci vopsitoriile de purpură din Tir erau fără egal.

Pietrele prețioase din Africa, chihlimbarul de pe coasta Mării Baltice, argintul din Spania, aurul din India, totul era prelucrat în Tir.

Obiectele lor de metal erau vestite, ca și produsele fabricilor de sticlă din Tir, care aveau renume mondial.

Această cetate de pe insulă părea să fie confluența întregii bogății și a întregii puteri.

Împăratul Tirului stăpânea peste o flotă de război și o armată bine școlită.

Dumnezeu a vestit : „*Iată că am necaz pe tine, Tirule și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile.*” (Ezechiel 26 : 3, textual)

Timp de cinci ani, între 726 - 722 înaintea nașterii Domnului, Salmanasar, împăratul Asiriei, a asediat Tirul ; el a încercat atacul cu o flotă de 60 de corăbii, dar Tirul a biruit în marea bătălie maritimă și Tirul a triumfat asupra celui mai puternic împărat care era cunoscut în acea vreme pe pământ.

Salmanasar a trebuit să plece.

140 de ani mai târziu a venit un dușman mai puternic, Nebucadnețar, împăratul Babilonului ; el avea putere și tenacitate să asedieze cetatea timp de 13 ani ; el a cucerit și a distrus Tirul vechi, dar Tirul nou i s-a opus.

În sfârșit, în anul 332 Alexandru cel Mare a asediat cetatea de pe insulă.

El a construit un dig uriaș prin mare spre cetatea de pe insulă, prin faptul că a aruncat în mare ruinele Tirului vechi.

Și lucrul acesta a fost vestit de cuvântul lui Dumnezeu cu 250 de ani mai

devreme :

„*Îți vor surpa zidurile, îți vor dărâma casele tale cele plăcute și vor arunca în apă pietrele, lemnele și țărâna ta.*” (Ezechiel 26 : 12, textual)

Astfel a fost cucerită cetatea de pe insulă ; mărimea ei a decăzut, dar ea a mai rămas mult timp o cetate înfloritoare de comerț și fabrici.

În zilele apostolilor a luat ființă acolo o adunare creștină.

În Evul mediu, în timpul cruciadelor, pe când armatele de cavaleri ai Occidentului luptau cu turcii pentru posesia Palestinei, Tirul era una dintre fortărețele principale ale cruciaților, a fost de multe ori asediată, pierdută și iar cucerită.

În anul 1191 a căzut pentru totdeauna în mâinile turcilor și treptat a căzut în ruine.

Astăzi, cetatea de pe insula de odinioară este un loc pustiu, o stâncă goală de întins mreji.

Acolo nu există decât un loc sărăcăcios, orașelul Sur, situat la extremitatea unei limbi de pământ, acolo unde digul construit acum mai bine de 2000 de ani de Alexandru cel Mare ajunge la insulă.

Malul este complet împotmolit. Marea a transformat digul lui Alexandru într-o dună lată de nisip.

Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit în întregime, căci pescarii din Sur își întind mrejele pe acea stâncă golașă, unde odinioară strălucea cetatea bogată și puternică a antichității, în bogăția ei milionară ...

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

În „Cartea Martirilor” de Fox, Zondervan, 1964, paginile 151-170, ani găsit redată scrisoarea Anei cu descrierea suferințelor lor, în timpul întemnițării lui Judson, adresată fratelui său.

Ea spune că, după arestarea lui, pe data de 8 iunie 1824, magistratul însoțit de 10 oameni bătărași au venit la casa lor pentru percheziție.

Ea distrusese jurnalul lor zilnic și corespondența, căci burmezii, suspicioși fiind, se puteau lega de orice.

Întrucât era noapte, ea n-a vrut să le deschidă, dar ei voiau să rupă ușa.

Îngrozită a ieșit la ei afară. Atunci, i-au poruncit ca nimeni să nu părăsească clădirea.

Au chestionat-o amănunțit, au pus gardă de jur împrejurul casei, apoi magistratul a plecat, lăsând acolo garda.

Ea a intrat în casă și a încuiat ușa după ea. Îndată, garda furioasă a cerut să descuie ușa, dar ea n-a vrut, a refuzat cu încăpățănare.

Atunci, cei din gardă au apucat pe cei doi bengalezi credincioși ce îi ajutau și i-au pus cu picioarele în butuci într-o poziție dureroasă.

Ea n-a putut suporta aceasta, a chemat la fereastră pe șeful gărzii și a promis că dimineață le va da un cadou, dacă lasă liberi pe cei doi bengalezi.

După multe strigăte, amenințări și târguieli, i-au lăsat liberi și le-a dat voie să se culce.

Înspăimântată cum era de starea ei tinerică sub 30 de ani în țară străină, cu soțul ridicat și casa înconjurată de gardă,

n-a putut dormi o clipă în noaptea aceea. A fost o noapte de groază.

A doua zi, ar fi vrut să acționeze ceva, dar era prizonieră în casa ei.

Spre seară, ca să le schimbe atitudinea, ea a servit garda cu ceai și câte ceva.

Astfel, a doua noapte au lăsat-o să se încuie, fără să mai caute să forțeze ușa.

A treia zi, a cerut magistratului să-i dea voie să meargă să vadă de situația soțului, dar magistratul n-a îndrăznit să-i dea voie.

Atunci, a scris guvernatorului că vrea să-l vadă și acesta a dat ordin magistratului să-i dea voie, dar intervenția a fost fără mare rezultat.

Într-o zi, Ana a primit îngăduința să meargă la Judson la închisoare.

Ceea ce a văzut acolo nu se poate descrie în toată grozăvia, dar acestea au determinat-o să facă totul pentru eliberarea lui ... [\(Continuarea va fi în numărul viitor\)](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

[Continuare pe pagina 4]